

آسیب شناسی کالبدی- فضایی ناشی از مهاجرت در بافت فرسوده با استفاده از GIS (مطالعه موردی؛ بافت قدیم شهر دزفول)^۱

مسعود صفائی پور، علی شجاعیان، محمد شکوهی اصل*

۱- استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز،
دانشکده علوم زمین، Safaei_p@scu.ac.ir

۲- عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران
اهواز، دانشکده علوم زمین، shojaian@scu.ac.ir

۳- دانش آموخته دانشگاه شهید چمران و عضو پایگاه مشترک و دفتر نمایندگی
کمیسیون ملی یونسکو-دزفول.

09163417056, shokuh_m1@yahoo.com

چکیده

ساخت و سیمای کالبدی-فضایی شهر بازتابی از ساختار جمعیتی و
اجتماعی-اقتصادی ساکنان آن می‌باشد. امروزه این ساختار کالبدی
در بافت قدیم که نقش هویت بخشی شهرها را بر عهده دارد، در پی
تحولات ساخت اکولوژی اجتماعی ناشی از نوسانات جمعیتی و پراکنش
نامتعادل و نامتوازن جمعیت آسیب‌پذیر گردیده است. بر مبنای طرح
مسئله، فرض تحقیق آن است که به نظر می‌رسد بین جابجایی‌های
جمعیتی (مهاجرت) بافت قدیم شهر با تسریع روند فرسودگی کالبدی-
فضایی بافت قدیم رابطه معناداری وجود دارد.

روش تحقیق تحلیلی-توصیفی بوده و روش گردآوری اطلاعات، به صورت
کتابخانه‌ای و برداشت‌های میدانی (پرسشنامه، مصاحبه و پیمایش) می-
باشد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که به دلیل تغییر در ساختار
جمعیتی ناشی از جریانات مهاجرتی، از یک طرف رابطه بین توده و
فضا به هم خورده و فشار زیادی بر فضای بافت را موجب شده و از
طرف دیگر با جایگزین شدن مهاجرین جدید، فاصله طبقاتی افزایش
یافته و باعث ناپایداری و آسیب‌های فرسایشی و ساختاری فضاهای
کهن شهر شده است. نتیجه حاصل از تحلیل آن است که جانشین شدن
اقشاری با پایگاه اجتماعی-اقتصادی نازل به جای شهر وندان ممکن
و اصیل بافت قدیم، باعث بروز مشکلات و آسیب‌های کالبدی-فضایی در
بافت گردیده و نهایتاً باعث شده تا روند فرسودگی و پژمردگی بافت
در یک چرخه بسته قرار گیرد. در پایان با توجه به یافته‌های
پژوهش راهکارهایی اساسی ارائه گردید.

واژگان کلیدی: مهاجرت، آسیب‌های کالبدی-فضایی، اکولوژی اجتماعی،
بافت قدیم، دزفول.

^۱- لازم به ذکر است که این مقاله از پایان نامه کارشناسی ارشد محمد
شکوهی اصل (دلالی خسروآبادی) اخذ گردیده است.